

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin se care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, declarate în propria cauză penală de către inculpatul

Josan Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 12.12.2013 - 13.11.2017;

instanța de apel: 22.02.2018 - 11.04.2018;

instanța de recurs: 22.04.2019 - 26.06.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 noiembrie 2017, a fost încetat procesul penal în privința lui Serghei Josan învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul din 16 ianuarie 2014, partea vătămată Damian Vitalie, din motiv că fapta inculpatului constituie contravenție.

Procesul contravențional în privința lui Serghei Josan în baza art. 105 Cod Contravențional, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere contravențională.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința lui Serghei Josan în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe episodul din 05 martie 2011, partea vătămată Vadim Fordea, în legătură cu împăcarea părților.

De asemenea, a fost încetat procesul penal în privința lui Serghei Josan în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe episodul din 21 noiembrie 2016, partea vătămată Dumitru Bratu, în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată.

Tot el, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (1), art.27, 186 alin. (2) lit. d), 186 alin. (2) lit. d), 179 alin. (1) Cod penal, și a

fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (pe episodul în care figurează partea vătămată Dumitru Zubic) la o pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni, în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (în care figurează partea vătămată Eugen Cerchină) la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (în care figurează partea vătămată Ana Stomic) - la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare; în baza art. 179 alin. (1) Cod penal (în care figurează partea vătămată Tamara Tanas) - la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit definitiv lui Serghei Josan pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin sentință a fost admisă acțiunea civilă a părții civile Vitalie Damian și încasat de la Serghei Josan în beneficiul lui Damian Vitalie cu titlu de prejudiciu material suma de 700 lei.

S-a admis acțiunea civilă părții civile Dumitru Zubic și s-a încasat de la Serghei Josan în beneficiul lui Dumitru Zubic cu titlu de prejudiciu material suma de 1 450 lei și 100 euro, în lei, conform cursului oficial al BNM la data executării.

Prin sentință a fost încetat procesul cu privire la acțiunea civilă depusă de Tamara Tanas.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, având scopul însușirii bunurilor altei persoane, la 12 februarie spre 13 februarie 2011, prin forțarea geamului a pătruns în apartamentul nr. 47 amplasat pe str-la XXXXX, de unde pe ascuns a sustras bani în sumă de 1 450 lei și 100 euro, prin ce a cauzat părții vătămate Dumitru Zubic un prejudiciu material considerabil, în sumă de 1 450 lei și 100 euro.

Tot el, Serghei Josan la 08 martie 2011, aproximativ la ora 19:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns prin pătrundere, din automobilul de mode „Renault Clio” cu numărul de înmatriculare XXXXX, care aparține cet. Eugeniu Cerchina și se afla parcat în spatele blocului de locuit situat pe str. XXXXX, un „Hard Disk” de la calculator la preț de 1 000 lei și „Flash Carta” de la radio la preț de 400 lei, prin care fapt a avut intenția indirectă de a cauza părții vătămate o daună materială considerabilă de a cauza părții vătămate o daună considerabilă în sumă totală de 1 400 lei, însă, independent de voința sa, nu a avut posibilitatea de a dispune de bunurile sustrate și infracțiunea de furt nu a fost consumată din motiv că după sustragerea bunurilor indicate, acesta a fost văzut de partea vătămată și martori, care au depistat acest fapt.

Tot el, Serghei Josan având scopul sustragerii bunurilor altei persoane la 25 februarie 2011, aproximativ la ora 13:00, prin acces liber a pătruns în biroul de serviciu al juristei de la SRL „MLC”, Stomic Ana, situat pe str. XXXXX, de unde a

sustras pe ascuns de pe masa de birou un telefon mobil de model „Samsung E-740” cu nr. de IMEI: XXXXX și nr. cartelei SIM: XXXXX, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în sumă de 4 100 lei.

Tot el, Serghei Josan la 05 martie 2011, ora 21:00, a pătruns în apartamentul nr. 14 situat pe str. XXXXX, de unde pe ascuns a sustras două scurte în care se aflau 100 euro și 3 300 lei, precum și documente personale ale cet. Vadim Fordea, astfel, cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 5 000 lei.

La 16 ianuarie 2014, aproximativ la ora 16:00, Serghei Josan urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber a sustras de pe sfoara din fața casei de pe str. XXXXX, o pereche de blugi de culoare albastră la prețul de 300 lei și o scurtă din balon de culoare neagră la prețul de 400 lei, care aparțin cet. Vitalie Damian, după care, Serghei Josan cu bunurile sustrate a părăsit locul infracțiunii, astfel cauzând părții vătămate Damian Vitalie un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 700 lei.

La data de 04 ianuarie 2014, în jurul orei 03:30, Serghei Josan aflându-se în stare de ebrietate, urmărind scopul de a pătrunde în domiciliu, a sărit gardul și a pătruns ilegal pe teritoriul gospodăriei cet. Tamara Tanas de pe str. XXXXX, fără consimțământul proprietarului și a locatarului respectivei gospodării, unde s-a aflat până la depistarea acestuia de către colaboratorii de poliție.

La 21 noiembrie 2016, aproximativ în jurul orei 13:30 min., Serghei Josan fiind în stare de ebrietate alcoolică vizibilă, intenționat, urmărind scopul violării de domiciliu, fără consimțământul proprietarului cet. Dumitru Bradu a pătruns ilegal în domiciliul ultimului - casă de locuit situată pe adresa str. XXXXX, după care la solicitarea concubinei proprietarului cet. Aura Lazăr, a părăsit locuința.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i aplica o pedeapsă mai blândă, cu includerea în termenul de pedeapsă, durata aflării lui în stare de arest în Penitenciarul nr. 13 și Penitenciarul nr. 4.

De asemenea, inculpatul a solicitat aplicarea modificărilor din 20.10.2017, micșorarea pedepsei în temeiul art. 385 Cod de procedură penală, în legătură cu condițiile de deținere în Penitenciarul 13, precum și ne conexarea cauzelor penale, emiterea hotărârii cu privire la eliberarea din detenție în legătură cu executarea pedepsei aplicate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2019, a fost respins apelul declarat de către inculpat ca fiind neîntemeiat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări, instanța de apel a indicat că, au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a reținut ca corectă aprecierea instanței de fond și a menționat că, luând în considerație prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, este una echitabilă.

Astfel, instanța de apel a conchis că, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de fond întemeiat a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită (în cazul comiterii infracțiunii prevăzute 186 alin. (1) Cod contravențional se pedepsește cu amendă în mărime până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 1 000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani; în cazul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 300 la 1 000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani; în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 179 alin (1) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani), de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, la urmările concrete pe care infracțiunea le-a produs, sau ar fi putut să le producă.

Referitor la gravitatea infracțiunilor săvârșite de către inculpat conform art. 16 Cod penal, se evidențiază că infracțiunile prevăzute la art. art. 186 alin. (1), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție, iar cea prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal, la categoria infracțiunilor ușoare.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, ținând cont de personalitatea inculpatului, circumstanțele constatate de instanță, permit de a concluziona, că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate. Mai mult, inculpatul nu este la primul conflict cu legea penală, fiind anterior judecat pentru infracțiuni similare, acesta nu a sesizat gravitatea faptelor comise și nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, or, în perioada în care prezenta cauză se află pe rol în curs de judecare, inculpatul imediat ce a fost eliberat din arest preventiv în anul 2013, a comis o altă infracțiune, pentru care a executat pedeapsa cu închisoare.

Totodată, inculpatul a comis și alte infracțiuni, cauzele penale fiind conexe la prezenta cauză penală, precum și separat la moment este înregistrată cauză penală în curs de judecare în privința acestuia.

Cu referire la prevederile art. 75, 46 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, circumstanțe atenuante și agravante, nu au fost stabilite în sarcina inculpatului.

La fel, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de judecată a luat în calcul prevederile art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că în momentul comiterii infracțiunilor, inculpatul executa pedeapsa condiționată aplicată în baza sentinței Judecătorei din 06 noiembrie 2011, în baza art. art. 187 alin. (2) lit. f), 321 Cod penal, la 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, însă conform informației biroului de probațiune din 21 decembrie 2012, (Volumul 2, f. d. 122), la 23 noiembrie 2011, termenul de executare a expirat, din care considerent nu va fi realizată cumularea pedepselor în baza acestei sentințe.

Prin urmare, ținând cont că inculpatul a fost prin sentința anterioară condamnat la o pedeapsa cu închisoare pe o perioadă de probațiune, nu este considerat starea de recidivă.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, din materialele dosarului se atestă că în perioada 2015 - 2016, în privința inculpatului a fost aplicat arest preventiv în baza art. 198 Cod de executare, deoarece în această perioadă avea statut de condamnat într-o altă cauză penal și pentru examinarea prezentei cauze penale a fost transferat o perioadă și deținut în Penitenciarul nr. 13, respectiv, această perioadă nu

urmează a fi inclusă în termenul de executare a pedepsei și în prezenta cauză penală, deoarece de fapt era condamnat într-o altă cauză penală de către Judecătoria Bender și a fost eliberat din detenție pe motiv de executare a sentinței.

Din materialele dosarului, instanța de apel a statuat că în cadrul cauzei penale, au fost înaintate acțiuni civile de către partea vătămată Vadim Fordea (f.d. 187, volumul I), partea vătămată Vitalie Damian (f.d. 18. dosarul penal nr. 2014020238), precum și partea vătămată Tamara Tanas (f.d. 17. dosarul penal 2014020043).

Partea civilă Vitalie Damian în susținerea acțiunii civile depuse a indicat că, prin fapta interzisă de legea penală, săvârșită de persoana necunoscută, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 700 lei.

Astfel, reieșind din considerentul că persoana necunoscută care urmează să fie recunoscută în calitate de bănuț în sustragere pe ascuns a bunurilor materiale în sumă totală de 2 000 lei, în cazul în care persoana nominalizată v-a fi recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii incriminate prin hotărârea instanței de judecată, în temeiul normelor de drept prevăzute la art. 219-221 Cod de procedură penală și art. 1398 Cod Civil, a solicitat încasarea de la persoana necunoscută care urmează a fi trasă la răspundere penală, în beneficiul lui Vitalie Damian prejudiciul material în mărime de 700 lei.

Totodată, în cursul urmăririi penale, Dumitru Zubic a solicitat recunoașterea în calitate de parte civilă, iar prin ordonanța din 18.03.2011, Dumitru Zubic a fost recunoscut în calitate de parte civilă și ținând cont de faptul că prin infracțiune cet. Dumitru Zubic i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 450 lei și 100 euro, fiind audiat în calitate de parte vătămată, a indicat că i- a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 1 450 lei și 100 euro, solicitând repararea acestui prejudiciu (f.d. 23, volumul I).

Astfel, conform art. 1398 Cod civil, cel care acțiunează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, în prezenta cauză penală sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, întrucât inculpatul a săvârșit cu vinovăție o faptă ilicită ce a cauzat un prejudiciu, iar între fapta ilicită și prejudiciu există raport de cauzalitate.

Instanța de apel a stabilit că, ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale, inculpatul a cauzat un prejudiciu material părții vătămate Vitalie Damian în valoare de 700 lei, sumă care reprezintă contravaloarea bunurilor sustrase de către Serghei, Josan precum și un prejudiciu material în mărime de 1 450 lei și 100 euro, părții civile Dumitru Cazac.

Partea civilă Tamara Tanas în susținerea acțiunii civile depuse a indicat că, prin acțiunile ilicite ale făptuitorului i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 5 000 lei. La judecarea cauzei penale în fond, partea civilă a declarat că nu mai susține acțiunea civilă privind repararea prejudiciului moral. Astfel, conform art. 224 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, partea civilă poate retrage acțiunea civilă în orice moment al procesului penal, însă nu mai târziu de retragerea completului în camera de deliberare pentru soluționarea în fond a cauzei. Retragera acțiunii civile, acceptată de organul de urmărire penală sau instanță, impune încetarea procesului cu privire la acțiunea civilă, fapt ce împiedică intentarea ulterioară a aceleiași acțiuni în cadrul procesului penal. Retragera acțiunii civile la faza judecării cauzei, acceptată de instanță, împiedică intentarea ulterioară a aceleiași acțiuni în cadrul procesului civil.

În acest context, instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a dispus încetarea procesului cu privire la acțiunea civilă depusă de către Tamara Tanas, având în vedere faptul că partea civilă în cadrul procesului nu a mai susținut acțiunea civilă.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, partea civilă Vadim Fordea în susținerea acțiunii civile a indicat că înaintează acțiune civilă împotriva persoanei necunoscute pe nume Sergiu, care la 05.03.2011, ora 21:00, a pătruns în apartamentul nr. 14, situat pe XXXXX, de unde a sustras două scurte în care se afla 100 euro, 3 300 lei și documente personale, fiindu-i astfel cauzată o daună materială considerabilă în sumă de 5 000 lei. La judecarea cauzei penale, partea civilă Vadim Fordea a încheiat o tranzacție de împăcare cu inculpatul Serghei Josan, în conținutul căreia a indicat că nu are pretenții materiale sau morale față de inculpat. Prin urmare, având în vedere că inculpatul a restituit părții civile prejudiciul material cauzat, instanța de judecată just a lăsat fără soluționare acțiunea civilă depusă de acesta.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea inculpatului cu referire la aplicarea prevederilor Legii nr. 210, prin care să-i fie aplicată amnistia, or, inculpatul nu întrunește condițiile legale, deoarece inculpatul nu a reparat prejudiciile materiale.

Cu referire la solicitările inculpatului de a reduce termenul de pedeapsă, precizând că la 20.12.2017, au intrat în vigoare modificările Codului Penal prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 163 din 20.07.2017, instanța de apel a indicat că prin Legea nr. 163 din 20.07.2017 a fost modificat art. 385, prin care s-a stabilit că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor, două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, respectiv inculpatul și-a bazat cerințele pe circumstanțele de drept expuse mai sus. Astfel, instanța de apel a respins ca neîntemeiată cerința inculpatului, deoarece instanța de apel, nu este împuternicită cu atribuții de a constata încălcarea drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, a inculpaților, or, aceste constatări se fac într-o procedură separată.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că conform art. 306 alin. (1) Cod de executare, dispozițiile capitolului XXII din prezentul cod referitoare la condițiile de deținere, la drepturile și obligațiile persoanelor condamnate, la activitățile soci educative, la stimulări și sancțiuni disciplinare se aplică în mod corespunzător persoanelor aflate sub arest preventiv în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentului titlu. De asemenea, conform art. 176 Cod de executare, instituțiile și organele specificate în art. 173 și 174 din prezentul Cod comunică instanței de judecată despre executarea sau imposibilitatea executării hotărârilor cu caracter penal. Condamnatul sau alte persoane ale căror drepturi și interese legitime sunt încălcate prin actele instituției sau organului care asigură executarea hotărârilor cu caracter penal pot ataca aceste acte în modul stabilit de legislație. Iar, conform art. 178 Cod de executare, activitatea instituțiilor și organelor care asigură executarea hotărârilor cu caracter penal este supusă, în modul stabilit de actele normative, unui control departamental din partea organelor ierarhic superioare.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la materialele cauzei lipsesc probe ce ar certifica argumentele invocate de către inculpat ce țin de tratament inuman, mai mult, la materialele cauzei nu sunt anexate și nici participanții la proces nu au prezentat instanței de apel careva acte, care ar constitui probe precum că inculpatul sau apărătorul acestuia s-ar fi adresa instituției penitenciare sau Departamentului instituțiilor penitenciare, în vederea constatării condițiilor inumane în care s-ar afla inculpatul.

5. La 21 mai 2018, inculpatul nefiind de acord cu decizia instanței de apel declară recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei, or instanța de apel eronat a respins solicitarea acestuia de a-i fi micșorată pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 385 Cod de procedură penală.

În motivarea celor menționate, recurentul susține că instanța de apel urma să ia în calcul că fiind deținut în penitenciarul 13, acesta a fost deținut în condiții inumane și degradante.

5.1. De asemenea, la 15 aprilie 2019, inculpatul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs susținând cele solicitate în recursul din 21 mai 2018, totodată menționând că instanța de apel eronat a calculat termenul executării pedepsei, sub aspectul aflării acestuia în stare de arest.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității a recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recursuri a invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 4), 5), 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când judecata a avut loc fără participarea inculpatului și a apărătorului; cauza a fost judecată fără citarea legală a inculpatului; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Colegiul reține că autorul recursurilor este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată.

Mai mult ca atât, în apelul declarat de către inculpat sunt indicate alegații doar asupra stabilirii pedepsei penale, astfel conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Instanța de recurs consideră că, motivele invocate de către recurent la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal remarcă că argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de

motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că instanțele ierarhic inferioare au dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave săvârșite cu intenție, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, care anterior a fost condamnat, și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, și corect au conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal sesizează că argumentele invocate în recurs de către inculpatul cu privire la micșorarea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 Cod de procedură penală, au fost invocate și în apel, instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluției, pe care Colegiul penal și-o asumă în totalitate.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel, redată succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din CtEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca

impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos*, 19.04.1994).

Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle vs Finlanda*, 19.12.1997).

Subsecvent, Colegiul penal doar va remarca că în conformitatea cu prevederile art. 473² Cod de procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

Astfel, Colegiul penal subliniază că, plângerea menționată mai sus conform art. 473³ Cod de procedură penală, referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucție, cu participarea condamnatului sau a prevenitului și, după caz, a avocatului acestuia și a reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Pentru examinarea plângerii, reprezentantul administrației instituției penitenciare prezintă instanței de judecată în scris, în termen de 10 zile, un raport în care răspunde la toate pretențiile invocate de condamnat sau prevenit în plângere, cu menționarea măsurilor întreprinse pentru înlăturarea condițiilor de detenție contestate, dacă asemenea măsuri au fost întreprinse. Copia raportului și a materialelor anexate la acesta se înmânează condamnatului sau, după caz, prevenitului care a depus plângerea de către reprezentantul administrației instituției penitenciare.

În urma celor menționate mai sus, Colegiul penal subliniază că în lipsa unui astfel de raport, nu poate să se pronunțe referitor la condițiile de detenție a inculpatului.

Prin urmare, argumentele recurentului expuse la pct. 5 și 5.1. al prezentei decizii sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel în acest sens fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2018, de către inculpatul Josan Serghei XXXXX în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **18 iulie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan